

bede ærede Medlemmer, som have den Tanke at udtale sig om, hvorvidt de ogsaa ville tage de deraf flydende Konsekvenser med Hensyn til Udgifter for Statskassen. — Saa vidt kendte jeg altsaa den højtærede Ministers Standpunkt, men derimod var jeg ikke forberedt paa, at han ikke vilde have den afgørende Myndighed som øverste Instans, der nu foreslaas tillagt ham. Hvis den højtærede Minister fastholder sin Indvending derimod, vil det jo være et Punkt, som kan blive Genstand for nærmere Forhandling. Jeg haaber ikke, det er udelukket, at vi der kunne komme til Enighed. Jeg gik ud fra, at der ikke vilde blive krævet nogen Udgift af Betydning, ikke ny Embedsmænd, men kun i paakommende Tilfælde nogle Rejseudgifter. Nej, hvad der er Hovedpunktet over for Ministeren, og hvad der i det hele er et Hovedpunkt i Lovforslaget — det indrømmer jeg det ærede Medlem her ved Siden af: det er et Hovedpunkt, men ikke Hovedformaålet — er Bestemmelsen i § 1, 3dje Punktum om den udyrkede Strandbred. Dette Punkt har Ministeren heller ikke udtalt sig imod, men kun forbeholdt sig sin Stilling til. Jeg beklager, at den højtærede Minister ikke har gjort Springet ud i Dybet allerede nu, men jeg haaber, at Ministeren paa et senere Stadium vil gøre dette Spring, og i saa Tilfælde tror jeg at kunne forblive i det Haab, jeg begyndte med at udtale: at det vil lykkes os ved den højtærede Ministers Hjælp at faa en Lov ud af dette vort Arbejde allerede i denne Samling. Det øvrige komme vi nok ud af. Dette Punkt er i ethvert Tilfælde for mig af saa overordentlig stor Betydning, at hvis dette skulde udgaa, vilde jeg vistnok følge det ærede Medlem her ved Siden af mig og stemme mod mit eget Lovforslag. — Maa jeg endnu kun sige til den højtærede Minister, at naar han har anket over, at de Afgørelser, Synsmændene ifølge § 9 skulle træffe, ikke kunne være Genstand for Paaanke, saa er det, fordi vi have ment, at det var et saa ubetydeligt Spørgsmaal, at det ikke var værdt for dets Skyld at komme ind paa hele dette Appelmaskineri med 3 Instanser. Det kan f. Eks. være, at en Stenfisker føler sig fornærmet over, at Ejeren faar Lov til at lægge en saadan Stenhøfde ud i Vandet, og vil beklage sig derover for de højere Myndigheder; det synes vi ikke, man behøver at indrømme ham. Det er altsaa netop som en Begunstigelse for Ejeren, at man har indført denne Bestemmelse.

Hvad angaar min ærede Nabo til højre, Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds), gør det mig ondt, at vi skulle ligge i Strid om en Sag som denne. Jeg har allerede svaret ham med Hensyn til hans Anke over, at der ikke var taget Hensyn til Kystens Sikring, hvor Ejeren maaske ikke selv var tilstrækkelig interesseret i at sørge derfor. Jeg har der henvist til den Udvej, at lægge det i Ministerens Haand at nedlægge Forbud selv mod Ejeren's Ønske. Det undrede mig ganske vist, at det ærede Medlem tog Ordet derfor; thi naar han siden i saa stærke Ord talte om den Krænkelser, man gjorde sig skyldig i over for Landbrugets Interesser, undrer det mig noget, at han endogsaa vil have, at man imod Lodsejeren's eget Ønske og Vilje skulde kunne nedlægge Forbud paa Forstranden, ja maaske endog paa Strandbredden. Men, som sagt, vil man den Vej, kan man overlade til den højtærede Minister af egen Drift, ikke som Højesteret men som første Instans, at nedlægge et saadant Forbud. Det har været fremme i Udvalget, og jeg tror ikke, jeg siger for meget, naar jeg udtaler, at man ogsaa vil kunne faa Udvalget med hertil, men som det ærede Medlem for Fredensborg (J. Hage) udtalte, kun paa den Betingelse, at saadanne Forbud, som Landbrugsministeren da nedlagde, skulde have den samme Virkning som de Forbud, der nedlægges af Synsmændene, altsaa navnlig ogsaa over for den udyrkede Strandbred. Derpaa strandede denne Tankes Gennemførelse, thi den mødte fra anden Side den Indsigelse, at saa vilde man mod Ejeren's Ønske kunne indskrænke hans Raadighed over det, der dog var hans Ejendom, nemlig den udyrkede Strandbred. Vel, sagde vi andre, ville I ikke gaa ind paa det, saa lade vi hele den Tanke falde om, at Landbrugsministeren af egen Drift skal kunne nedlægge Forbudet; ellers vilde man jo nemlig ad den Vej kunne omgaa den nævnte vigtige Bestemmelse i Lovforslagets § 1, 3dje Punktum. Hvad i øvrigt angaar det ærede Medlems Angreb paa denne Bestemmelse, beder jeg erindret følgende: Man taler saa meget om det ubillige mod Lodsejeren i, at han ikke maa tage fra sin egen Strandbred, hvad han forbyder Stenfiskerne at tage fra deres eget Omraade. Det maa nemlig ikke glemmes, at det er deres eget Omraade lige saa vel, som Strandbredden er Ejeren's. Forstranden er Allemands Ejendom, og der ere Stenfiskerne lige saa fuldt paa deres eget, som Ejeren er det inde paa Strandbredden. Naar han da vil for-